

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚೆಲವೆ

ನಟರಾಜ್ ಹಾಗಿಯಾರ್ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ‘ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚೆಲವೆ’ ಲೇಖನವು (ನ. 26) ಅಂಬಾ ಮೌಲಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಪೂರ್ವಾವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಶರ್ತಮಾನದ ಕಾಲಫ್ರಂಡಲ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆದ ಚೆಲವಳಿಗಳ ಕುರಿತು ಸಮರ್ಗವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಈ ಲೇಖನ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ತಂತ್ರಜ್ಞನದ ಪ್ರಭಾವದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿರುವ ಯುವಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯ ಮಹಾಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಅವರು ಮುಂದಿನ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಹೀಗೆ ನಿದ್ರಿಸಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನ ಮಾಹಿತಿ ನಿಡಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

—ಸಂಜೀವಕುಮಾರ ಅಶ್ವಿನ್‌, ಬೀದರ

ಈಗ ಚೆಲವಳಿಗಳ ಕಾಲ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತೇನೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಕ್ಲಾಸಿಕ್’ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಿದರೆ ಜ ಇ ವ ಇ ಗ ಇ ಜನಸಾಮಾನ್ಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತವೆ. ಗೋಕಾರ್ಕ ಚೆಲವೆ

ಪೂರ್ವಾಂಗ ಶಾಂತಿಕುರಂತ ಬಿಂಬಿಗಳು

ನ. 26ರ ಸಂಚಿಕೆಯು ‘ನಿಮೋದನ’ ಪುಟದಲ್ಲಿ ‘ಸ್ವಿವೆಡ್‌ಂಗ’ ಘೋಟೊಶ್ಲಾಂಗ್ ದುರಂತ ಬಿಂಬಿಗಳು’ ಬರಹ ಬಿಂಬಿನಿಯವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪಿಡಿಗು ಎಗ್ರಿಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬಿತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮದುವೆ ಬಿಹು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಯಾರಿಗೂ ಬರದು.

—ಬಸವರಾಜ ಹರಿಹರ, ಧಾರವಾಡ

ಜೀವದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯೆ ಮುಗಿದಂತೆ

ನ. 26ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓ. ಜಿ. ಜಾರ್ಡನ್ ಬಿಂಬಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ‘ಜೀವದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯೆ ಮುಗಿದಂತೆ’ ಕಥೆ ಸಾಲೀಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಹೊರಿ ಮಾಡಿದ ಶಾಂತಿ ನಂತರ ಶ್ರೀಗಂಗಾಜಿನಿಗೆ ಹೊರಿನಾ ಭೇತಿಯಂತಾಗಿದ್ದ ಸಹಜವೇ.

—ಎಂ. ಎಸ್., ಬೆಂಗಳೂರು

ಕೊರೊನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿವರ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಬಂದ ಮೂರನೇ ಕಥೆ ಇದು ಇರಬಹುದು. ಗಂಡನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡದ

ಜನಾಂದೋಲನವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದು ರಾಜ್ಯಕುಮಾರ್ ಎಂಬ ಶಾತ್ರೇಯ ಪ್ರಮೇಶವಿಂದ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಶಿಶುಗಳ ವರೀಫ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಕನ್ನಡ ಚೆಲವಳಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕ. ಕನ್ನಡ ಚೆಲವಳಿಗಳು ಸಹ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಕನ್ನಡ ಚೆಲವಳಿಗಳಾರ ಹೋರಾಟವು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ವಾಟಾಲ್ ನಾಗರಾಜ್, ಜಿ. ನಾರಾಯಣ ಕುಮಾರ್, ಮ. ರಾಮಮುಕ್ತಿಯಂತಹ ಹೋರಾಟಗಳಾರ ಕಾಣ್ಡೆಯೇನೂ ಕಡಿಮೆಯದ್ದಲ್ಲ. ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಗಳು, ರಸ್ತೆ ಬಡಿಯ ರಾಜ್ಯಾಳ್ವಿವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಆರ್ಕಿಸ್ಟಾಗಳು ಜನರ ಹೋರಾಟದ ಜೆಂಟನ್ನು ಸದಾ ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

—ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾಯಕ

‘ಶರ್ತಮಾನದ ಮಹಾಪರಿಯೋ’ ಮಾಹಿತಿಪೂರ್ವಾಣ. ಕನ್ನಡದ ಚೆಲವೆ, ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ನಾಡು, ನುಡಿ, ನೆಲ, ಜಲ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೊಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೋರಾಟಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲಗಳ ಶಾತ್ರೀಕ ವಿವರಣಾ ಸ್ವರೂಪ ಕುತ್ತಾಕಲ ಮಾಡಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಸಾಂದಭಿಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ದ್ವಾರಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಪರ ಮಾತುಗಳು ನಾಡಪ್ರೇಮದ ಕುರಿತು ಬೆಳ್ಳಿಸುವಂತಿತ್ತು.

—ಗುರುನಾಥ ಶಿ. ಸುತಾರ, ಮಲ್ಲ್ಯಾಜ್

ತ್ತ ಸುದೀರ್ಘ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಶರ್ತಮಾನದ ಸಾಕ್ಷಿಪ್ಪಾಯಿತೆ ಬಹುಡಿದ ಮಹಿಸುರಲ್ಲಾಭುರಾದ ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಪ್ರಾಂಗಲತೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣ್ಣ ಕ್ಷಾಂಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ರಾಜನೀತಿ, ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಗೆ ಹಲವಾರು ಶೈಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಧೀಮಯತ ಕ್ಷಾಂಕರಂತಹವರು ಅವರು. ಅಂತಹೇ ಈ ಲೇಖನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅಧಿಗರು, ಬ್ರಹ್ಮಪುನವರು ಕಂಬಾರರು ಸಲ್ಲಾತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಿಲುವುಗಳ ಅನುಮೋದನೆ ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಣ ವೈಚಾರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ಕುರಿತ ಲೇಖನಕರ ನಿರ್ಜ್ಞ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಲಾರದು. ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ದ್ವಿಷಿಲಿಂದ ಈ ಲೇಖನ ಏಕಷ್ಟೇಯ ಸ್ವಾರೂಪದ್ದಂತೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗೇ.

—ಶಂಕರ್ ಸೋರವನವಚ್ಚಿ, ಮಾಯಸಂದ್ರ

ನಟರಾಜ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬಸವ, ದಾಸರು ಮತ್ತು ಎಸ್.ಎಲ್. ಬ್ರಹ್ಮಪುನ, ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶ್ನಾತರನ್ನು ಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದೇ ಲೇಖನ ಎಡಪಂಧಿಯಿ ಸಿದ್ಧಾತವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮೂನಿಸಂ ಕಿಂಚಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವರ್ದಿಲ್ಲ.

—ಎಸ್. ಬಾಬು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಗಂಗಾಜನ ಮೂಲಕ ಪೀಠ ಹಾಕಿಕಿಂತು, ಸಮುದ್ರ ದಂಡೆ, ಗುಹೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕನಿಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಉಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಿತ್ತಿತ್ತು.

—ಎಸ್.ಎಸ್. ಬಂದ್ರುವೆಂಬ್ರೋ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಹಡಗಾದ ಬಿಂಬಿ ದೋಷೆ

ನ. 26ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಖಿ ಬರೆದಿರುವ ‘ಹಡಗಾದ ಬಿಂಬಿ ದೋಷೆ ಲೇಖನವು ಬಿಂಬಿ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಅವಲೊಕಿಸುತ್ತದೆ. ತೆಸ್ಸು ಕ್ರೀಟೋನ ಶೈಲಿ ಇದರಿಂದ ವ್ಯವರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಕ್ಕಾಗಲಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರೀಟೋ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಕಾಪಿ ಬುಕ್ ಶೈಲಿಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಜೆಂಟ್ಸ್‌ಸಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

—ಅಶೋಕ ಪವರ್ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಹೆಬ್ಲಿಸಿನ ಸ್ವಾದ

ನ. 26 ರ ಸಂಚಿಕೆಯ ‘ನಿಮ್ಮಪ್ರಭ’ದ ‘ಕೋವಿಡ್ ಅಲ್ಲ, ಹಲಸ್’ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಂ.

ಬೋಮ್ಮುಳ್ಳಿಯವರು ಹೆಬ್ಲಿಸಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಪರಿಸಲ್ಯಿಸುವಾಗ ಅದರ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಾರದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ರುಚಿ ಸ್ವಾದ ತಿಂದು ಬೆಳ್ಳಿವರೆ ಬೆಳ್ಳಿರು. ಬಿಂಬಿದ ವೈಚಾರಿಕ ಬಹಳಪರಯೋಗಿ. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದರೂ ಕರಾವಳಿ ತೀರದ ಹ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯ.

—ಸುಷ್ಟುಸ್ವಾನ ನಕ್ಕತಾಯ, ಕುಂದಾಪ್ಯರ

ಮರಳೆ ಮಡಿಲು; ಯಾಕೋ ದಿಗಿಲು

ನ. 9ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೋಟಿಬೆಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವ ‘ಮರಳ ಮಡಿಲು; ಯಾಕೋ ದಿಗಿಲು’ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಾನ್ವೇ ನಡುಗಿಂದ ಕೊರೊನಾ ಏನೇ ಅವಾತರ ಮಾಡಿರಬಹುದು, ಬಾಲ್ಯದ ಸೊಗಸ್ಸೇ ಕಾಳಿದ; ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿ ಕುಟುಂಬದ ಅಪ್ಪಾಯೆ ಮಡಿಲು ದುಡಿಮೆಯ ಧಾವಂದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಜಾಗಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು.

—ಎಸ್. ಚನ್ನುಬಸವಶಾಸ್ತ್ರ, ಚೆಲ್ಕೆರೆ